

Kære 9. klasse

I august 2015 stod en del af jer klar i ovre i den lille skolegård med en ny, fin rygsæk på, I var spændte og I glædede jer til jeres allerførste skoledag. Måske var I også lidt bange. Den første dag som Th. Langer.

Men nervøsiteten lagde sig og det blev hurtigt en herlig tid. I var sorgløse, legende, umiddelbare. De røde kinder efter et dejligt frikvarter, de svedige fingre, når I skulle gribe om blyanten og skrive bogstaver eller tal, hjernecellerne der arbejdede på højtryk, når I skulle læse "Jeg ser en bi".

Benny Andersen skrev i 1982 en fin sang om dette:

Barndommens land.
Tidens mælketand.
Verden er ny for dit øje.
Folk er to-tre meter høje
så de må bøje sig
ned til dig.

Og her følger 6 nostalgiske vers om den ubekymrede barndom om fluer, tissemyrer og regnorme, skrammer på knæet og fuglefløjt.

Og siden den første skoledag er I selv vokset 2-3 meter ca. – nye klassekammerater kommet til, blyanten er skiftet ud med en computer, den fine rygsæk med en halvtræt Fjällräven – fagrækken er blevet udvidet, og I er blevet kloge på en masse ting. I løser svære ligninger i matematik, diskuterer samfundspolitik på avanceret niveau, laver farlige forsøg i science, danser ballet i idræt, fører velformulerede samtaler på engelsk – og måske også på tysk? og I læser tekster med højt lixtal.

Skolen givet jer færdigheder, viden og kompetencer men det er jeres værdier, holdninger og menneskelige egenskaber, der vil være de vigtigste redskaber i livet. De værdier, holdninger og menneskelige

egenskaber, som I har udviklet blandt andet her på Th. Langs Skole, og som jeres forældre har opdraget jer med og støttet jer i. Det gør mig tryk.

Jeg ved, I tænker jer om.

Jeg ved, I har respekt for andre.

Jeg ved, I har samarbejdsvilje.

Jeg ved, I har styrke.

Medierne kan rigtig godt lide at fremstille jer som skrøbelige, forkælede, uansvarlige, dovne, inkompetente og uengagerede. Hvis I ikke er det, er I stressede, selvoptagne egoister og lever i en perfektionskultur, hvor I ligger under for 12-talspresset og får jeres forældre til at klage til alle mulige instanser, hvis ikke I rammer toppen af karakterskalaen.

(SUK)

Heldigvis ved jeg, det ikke passer med jer.

I er alt det stik modsatte, og I skal ikke lade jer påvirke af alle de udsagn. Til alle tider har man ment at ungdommen er af lave – høre bare her:

For 2400 år siden sagde Sokrates: ”Vore dages ungdom elsker luksus. De har dårlige manerer, foragter autoriteter, har ingen respekt for ældre mennesker og snakker, når de burde arbejde. De unge rejser sig ikke længere op, når ældre kommer ind i et værelse. Ungdommen modsiger deres forældre, skriger op i selskaber, sluger desserten ved spisebordet, lægger benene over kors og tyranniserer lærerne.”

Så kære jer. Træk på skuldrene af alle de sure, gamle brokkehoveder, der bare selv har glemt ungdommens lethed og livsglæde. Behold den og værn om den. Og bliv ikke selv sådan om 40 år!

I har haft nogle virkelig mindeværdige oplevelser sammen – fx de mange lejrture I har været på – hvor udvekslingen med vores italienske venner i Cesena nok var højdepunktet. Tænk på, hvor nervøse I var, da I skulle møde de italienske elever for første gang: Men I lærte at forstå hinanden på tværs af sprog og kultur, I lærte, at I kunne faktisk bo helt alene hos en ny familie, I lærte at klare jer selv, **selv**.

Det var ikke kun en lejr tur. Det var en dannelsesrejse, hvor I oplevede nye steder, nye kulinariske udfordringer, nye livsrytmer.

I oplevede også kedelige ting, ved jeg – for jeg har selv været på deres bibliotek, som godt nok er byens stolthed og på Unescos Verdensarvsliste – men det kræver altså lidt tålmodighed. Men I hev respekten og ordentligheden frem og var SÅ gode og interesserede, har jeg fået at vide. Det skal man nemlig kunne, når man er rigtig voksen.

I oplevede også nye sider af jer selv og hinanden. Det at stå på helt egne ben og skulle kunne klare situationer uden at have nogen, man lige kan spørge. Det at hjælpe og støtte hinanden, når man lige syntes, at livet blev udfordrende dernede.

I skabte minder for livet – selvom I jo faktisk boede hver for sig. De erfaringer, I har fået på især denne tur, vil være noget, I kan tage med jer langt ud i livet.

Hvordan ser I verden?

Hvordan møder I mennesker, I ikke kender??

Mød dem med nysgerrighed, ydmyghed og kærlighed.

Hver enkelt af jer har noget helt særligt at byde på, og I er nu klar til at gå videre ud i verden – måske til efterskole, udlandet, erhvervsuddannelse, gymnasiet, praktikplads eller måske har I endnu

ikke helt besluttet jer for, hvad fremtiden bringer. Pyt også med det. Der er tid nok.

Der vil være mange valg at træffe i fremtiden. Nogle vil være store, andre små, nogle svære - men alle valg er med til at forme, hvem I bliver.

"At leve betyder at vælge, og at vælge betyder også at give slip på noget. Men det er netop i valget, vi finder vores vej." har Johannes Møllehave sagt.

Brug jeres tid på at opdage, hvad I virkelig brænder for. Vær opsøgende. Vær nysgerrige. Vær modige.

Og kast jer ud i det – kast jer ud i ungdomsuddannelser, rejser og forelskelser. Kast jer ud i nye bekendtskaber, svære ting, udfordrende projekter. Kast jer ud i det ukendte.

I livet kommer I til at møde mennesker, der **ikke** er ordentlige, **ikke** taler godt til jer og om jer - eller om andre, **ikke** har de bedste intentioner eller **ikke** er næstekærlige, omsorgsfulde og ansvarlige.

Husk da på Michelle Obamas kloge ord: **WHEN THEY GO LOW – YOU GO HIGH!** Bekæmp dumhed med viden, fejhed med tolerance, svigt med tilgivelse.

Nogen andre derovre har siden sagt: When they go low, you go lower. Lyt **IKKE** til det. Det ved I godt.

Jeg må indrømme, at jeg er lidt vemodig i dag. For selvom I måske ikke har været den stilleste klasse, har I uden tvivl været én af de mest livlige, kreative og sjove. Det viste I også lige hele skolen til jeres fænomenale teaterstykke i 8. klasse. Men det er netop det, der gør jer til noget helt særligt. I har et talent for at sprede glæde. I har formået at gøre jeres klasseværelse til et sted, hvor der er plads til både seriøs læring og masser af hygge – og kortspil.

Indimellem har vi dog inde på kontoret tænkt – hvad foregår der derinde?? Og når man så kiggede ind – ad den hemmelige dør – så var der altid fuld gang i den med grin & hygge – og hvis der var larm – var det altid nogle andre – og I så meget uskyldige ud....

I har været kreative på en helt særlig måde. Drengene, I har indspillet sang til Thea – et helt mandskor!! Og lad mig være ærlig: Her fik jeg tårer i øjnene. Jeg håber, vi skal se den indspilning i dag her i Lunden?? Jeg kunne unde alle jer forældre at se den ”musikvideo”. Thea bruger den nu som godnatsang for sine børn, ved jeg. Hun er heldig!

Kære 9. klasse, I har ikke kun lært dansk, engelsk, matematik, science **und so weiter!**

I har lært, hvordan man bygger relationer, hvordan man samarbejder, og hvordan man har det sjovt, mens man gør det. Og det er netop de egenskaber, I vil tage med jer ind i jeres næste skridt i livet.

Der vil være mange nye steder at gå hen, mange nye mennesker at møde – jeg er sikker på, at I vil finde lige præcis jeres gode vej. I har allerede vist, at I kan finde balance mellem at have det sjovt og tage ansvar – og den balance er noget, I vil få brug for i fremtiden.

Jeg vil gerne sige TAK til jer alle – både for det, I har givet til skolen, og for den tid, I har været en del af vores fællesskab.

Tak for alt det, I har givet os. For jeres humor, jeres herlige teaterstykke, jeres skønsang, jeres energi – og for at I har været med til at gøre skolen til et sted, hvor det har været en fornøjelse at være.

Tak for tags i alle rum på skolen....

Jeg opdagede lige et nyt forleden – og selvom jeg kom ind og var lidt skrap i det i den forbindelse og udfordrede jeres samvittighed og mormorreglen – så var det altså med et lille grin indeni – for tanken var da kreativ! Jeg fik vist sagt, at jeg forventede, at den med dårlig

samvittighed kom ind til mig i løbet af det næste kvarter. Jeg havde knapt sat mig ved skrivebordet, da det bankede stille på døren og et meget brødebetyngt ungt menneske her fra salen kom ind ad døren. Sejt, selv at komme ind til sådan en skrap dame, synes jeg!!

At efterlade et fysisk minde (eller mange!) på jeres gode, gamle skole, er nu meget rørende! Jeg er dog ikke helt sikker på at Michael, altså vores pedel, syntes det – da han efterfølgende skulle rundt og rense af....

Jeg har ladet et enkelt sidde og endda indrammet det oppe i 9. klasse....

Jeg vil også gerne sige en stor tak til jeres dygtige lærere, som hver dag har givet jer den bedste undervisning, læring og støtte. Og selvfølgelig også tak til jer forældre, for vigtig opbakning og samarbejde gennem hele skoleforløbet.

Kære gode, unge mennesker:

Jeg ønsker jer alt det bedste for fremtiden. Og husk – uanset hvad der kommer, vil I altid have et fællesskab her. I vil altid være Th. Langere.

Vi, der arbejder her, vil glæde os til at høre om de mange fantastiske ting, I vil opnå fremover. Kig ind på skolen i ny og næ – det kan vi godt lide – og mange gør det.

Tillykke med jeres eksamen og dimission fra Th. Langs Skole.

